

Hvad den nærmere Gennemførelse af den foreslaede Reform angaar, bemærkes, at man anser det for nødvendigt, at der af de offentlige Højesteretsvoteringer optages et stenografisk Referat af særlige ved Retten ansatte retskyndige Stenografer, der træder i de nuværende Protokolsekretærers Sted. I Forbindelse med denne Ordning staa de foreslaede Ændringer til § 35 og § 41. De forøgede Udgifter, som dette maatte medføre, vilde vistnok kunne indvindes derved, at man ophører med Udgivelsen af Højesteretstidende, idet der formentlig med Udgiveren af Ugeskrift for Retsvæsen kunde træffes en Ordning, hvorefter denne mod en passende Afgift overtog Offentliggørelsen af Højesteretsreferater. Paa den anden Side vil der med Hensyn til Højesteretsdomme, der er vedtaget ved offentlig Afstemning, ikke blive Tale om sædvanlig Begrundelse; dette fastslaas ved Tilføjelsen til § 218. For dette Tilfælde passer maaske heller ikke helt Bestemmelsen i § 219, 2det Stykke, men man har dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa den ændret.

II. Forslaget om at begrænse Dommertallet ved Behandlingen af de enkelte Sager.

Efter de foreslaede Ændringer til § 2, § 215 og § 415 skal der normalt kun deltage 5 Dommere i Behandlingen af den enkelte Sag, saaledes at det gøres Retten muligt at arbejde i to Afdelinger. Paa den anden Side maa ved Dommers Afsigelse dette ogsaa anses for et Minimum, og man har derfor ment at maatte foreslaa Ophevelse af den Ændring, der ved Lov 30. Juni 1922 § 21 skete i Retsplejelovens § 214, 3die Stykke, 2det Punktum, saaledes at dette tilbageføres til sin tidligere Skikkelse, hvorefter det kun finder Anvendelse paa Straffesager, der behandles ved Landsret.